

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

7DE ÅRG.

DEN 15 JULI 1906.

N^Ö 42

OBS. Återgifvande af text eller illustrationer ur HVAR 8 DAG utan särskildt medgifvande förbjudes. **OBS.**

INNEHÅLL: Hjalmar Sjögren. — Nationalmusei nämnd — Adlersparremonumentet. — Engelska landbruksjournalister i Sverige. — Barnens dag i Varberg. — H. Trolle. — Svenska idrottsmän i Berlin. — Mälaren rundt. — Öresundstäflingarne. — Gustav Vigeland. — Konungen med sin sonsonson. — Louise Fahlman. — "Svenska flickor" vid Nääs. — Brokigt utomlandsnytt. — Husras i Stockholm. — Järnvägsolyckan i Salisbury. — Newyork-dramat. — "La Milo". — Sisowaths dansöser. — Veckans porträttgalleri. — Från en af Svenske I:s färder. — Ungdomsmöte i Solnaskogen. — Svenskar i utlandet. — Nykterhetsfolkets sjukkasars årsmöte i Uppsala.

F. A. B. HVAR 8 DAGS TRYCKERI. GÖTEBORG. 1906

Foto Kaudern, Stlm.

HJALMAR SJÖGREN.
PROFESSOR.

Klitché: Kem. A.-S. Benjt Sjöforsparre Stlm.—Otg.

HJALMAR SJÖGREN.

TILL PORTRÄTTET Å FÖREGÅENDE SIDA.

Femtio år fyllde den 13:juni den framstående vetenskapsmannen professor Hjalmar Sjögren, hvilken äfven gjort sig bemärkt för sina insatser i finans- och sportlifvet.

Sten Anders Hjalmar Sjögren är son till grufvingeniören, sedermera bergmästaren Carl Anton Sjögren, utmärkt bergsman och mineralogisk författare. Hans vagga stod vid Persbergs gruffält. Efter att ha aflagt studentexamen som privatist i Örebro 1875, genomgick S. Tekniska Högskolan i Stockholm med afgångsbetyg från dess fackskola för bergsvetenskap 1878. Han aflade bergsexamen vid Lunds universitet 1880 och var elev på järnkontorets stat 1879 80 samt auskultant i kammarkollegium 1880. Åren 1881—82 hade S förordnanden som grufvingeniör i södra och västra bergmästaredistriktet samt som bergmästare i västra bergmästaredistriktet.

Docent i mineralogi och geologi vid Uppsala universitet 1882, förestod S. på förordnande under prof. Malmstedts sjukligt professorat i dessa ämnen under höstterminen 1882 samt under hela åren 1883 och 1884.

S. blef vid 1885 års början anställd som geolog hos Naftabolaget Bröderna Nobel i Ryssland och var därefter till slutet af år 1889 sysselsatt med geologiska arbeten för undersökning af de naftaförande områdena i Kaukasus och angränsande länder samt med uppgifter af teknisk och administrativ art. Han hade därunder tillfälle att företaga flera vetenskapliga resor, såsom under 1885 till Armeniska höglandet och norra Persien, under 1885 och 86 till Transkaspien och Marahumöknen samt området mellan Mew och Khiva under 1886 till trakterna kring Gothja sjön i det armeniska höglandet, under 1887 till Talysch i norra Persien samt ännu en gång till Transkaspien; 1888 och 1889 öfvertvårades flera gånger den östra delen af den kaukasiska bergskedjan.

Resultaten af dessa resor och undersökningar ha offentliggjorts i en serie afhandlingar och uppsatser i Verhandl. d. Kaiserl. Russ. mineralog. Gesellschaft zu Petersburg 1887, Jahrb. och Verhandl. d. k. k. geol. Reichsanst. in Wien 1887—1890, Mittheil. der k. k. geogr. Gesellsch. in Wien 1890 etc. Rörande naftageologien har S. publicerat några arbeten på ryska 1887 (Om de fysikaliska betingelserna för naftafontäner; Om naftanivåens sjunkande på Balachany-platån) samt i Jahrbuch d. k. k. geol. Reichsanst. 1887 och i Geol. Fören. Förhandl. 1891.

S. återvände år 1889 till Sverige — samma år som han ingick äktenskap med Anna Nobel, dotter till Ludvig Nobel, grundläggaren af Nobelska petroleumaffären Bröderna Nobel — såsom ordn. professor i mineralogi och geologi vid Uppsala universitet, hvilken befattning han innehade till utgången af år 1894. Från år 1901 är S. intendent vid Riksmuseets mineralogiska afdelning såsom Nordenskiöld's efterträdare.

S. har för öfrigt företagit ett stort antal utländska resor, bl. a. 1883 till Österrike och Ungern, 1890 till Turkiet och orienten, 1891 till Förenta staterna, 1895 till Spanien och 1905 till Sydafrika, under hvilka resor hufvudsakligen grufgeologiska studier bedrifvits. Nu i sommar bevisar S. som officiell representant internationella geologkongressen i Mexiko.

S. har offentliggjort omkring 150 större och mindre vetenskapliga arbeten hufvudsakligen rörande Sveriges mineralogi, malmfyndigheternas geologi o. s. v. Sedan år 1892 utgifver han tidskriften Bulletin of the geological Institution of Uppsala.

Följande vetenskapliga utmärkelser ha kommit S. till del:

Ledamot af geolog. föreningen i Stockholm från 1877 (dess ordf. 1892 och 1906), af svenska sällskapet

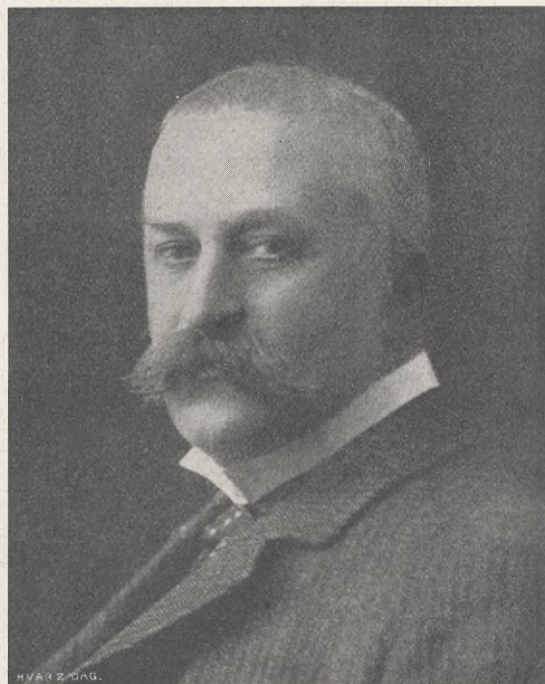
för Antropol. och geogr. sedan 1882 (ordf. 1893). Medlem af ryska miner. sällsk. i Petersburg 1887, korresp. ledamot af geol. Reichsanst. in Wien 1888, af ryska tekniska sällskapet 1888, af ryska geogr. sällsk. 1891, af American Inst. of Mining Eng. 1891, af North of Engl. Inst. of Mining and Mech. Engl. 1895, af the Edinburg Geol. Society 1898, af Soc. Nation des Sciences Nat. et Math. de Cherbourg 1895. Ledamot af kungl. Vet. Societeten i Uppsala 1892 och kungl. Svenska Vetensk. Akademien 1899. Promoverad till hedersdoktor af filosofiska fakulteten vid Uppsala universitet 1893 och till doctor of Science of the University of the Cape of Good Hope 1905.

Bland S:s finansiella företag märkes hans anläggning af Nynäs. S. inköpte nämligen 1892 denna i Ösma socken i Södertörn belägna egendom, grundade 1898 Stockholm—Nynäs järnvägsaktiebolag och 1899 aktiebolaget Nynäs villastad, som växt upp till ett betydande samhälle.

Han har vidare 1893—97 varit vice ordf. i styrelsen och vice verkst. direktör i Sulitelma aktiebolag, ordf. i styrelsen för Bossmas aktiebolag i Norge 1894—96, i aktiebolaget Solberget 1894—01 och bergverksaktiebolaget Saxberget under samma år samt ledamot af styrelsen i flere andra industriella företag. Ledamot af Stockholms läns landsting 1895—06.

Lifligt intresserad för sport, var S. en af organisatörerna af Nordiska spelen och ordförande i deras ekonomikommitté 1901 samt ordförande i mottagningskommittén 1905. Han har tillhört styrelsen för Centralföreningen för Idrottens främjande och dess verkställande utskott allt ifrån föreningens början, är led. af styrelsen för Stockholms fäitridklubb, o. s. v.

NATIONALMUSEI NÄMND.

Kfver porträtt.

Klöhn: Hengt Skulptörpar-

A. F. C:SON WACHTMEISTER.

Till ledamot och ordförande i nämnden har k. m:t förordnat kabinettskammarherren greve A. F. C:son Wachtmeister.

ADLERSPARRE-MONUMENTET.

Amatorfoto.

Klické: Bengt Skjerveparre

I Eda aftäcktes den 8 juli en minnessten öfver
GEORG ADLERSPARRE.

ENGELSKA LANDTBROKSJOURNALISTER I SVERIGE.

H. 8 D. STOCKHOLMSFOTOGRAF

1.

2.

Klické: Bengt Skjerveparre

Under ledning af Sveriges landtbrukskonsulent i England *F. Bagge* (1) samt lektor *E. Petterson* i Ultuna (2) har ett engelskt prässbesök ägt rum i slutet af förra och början af denna vecka. Norrköping, Stockholm med omgifningar samt Skåne ha därvid besetts. En del engelska landtbrukstidningsmän, framstående specialister, ha nämligen på inbjudan besökt landtbruksmötet i Norrköping, Hamra gård, som bekant tillhörig aktiebolaget Separator, där en mönsterladugård finnes, Alnarp och Svalöf. Under vistelsen i Stockholm gaf aktiebolaget Separator fäst för engelsmännen, och H. 8. D. hade härvid tillfälle taga en gruppbild.

Foto. Ranch, Varberg.

Klické: Bengt Skjerveparre.

EN VACKER GRUPP FRÅN »BARNENS DAG» I VARBERG, därvid ett mycket stort belopp insamlades.

Genom svenska dags-
prässen har i dessa dagar
gått en notis om en *svensk
students bragd i Berlin:*
ett skenande par hästar
framför ett ekipage med
åkande, hästarne hejdas af
en ung man som med ett
ryck svingar sig på fäst-
ryggen och så lyckas lugna
djuren. Räddaren skyn-
dade därefter bort men
uppspårades på omvägar
och befanns vara jur stud
vid Uppsala universitet,
Harald Trolle, och bringa
vi en snapshot af den
unge mannen som med
sin käck och vackra
handling eröfrat sympatier.

* * *

Ännu en gång ha våra
landsmän, *Bruno Söder-*

HVAR 8 DAG.
Efter porträtt. H. TROLLE.

HVAR 8 DAG.
Efter fotografi. 1. 2. 3.
SVENSKA IDROTTSMÄN I BERLIN.

HVAR 8 DAG.
MÄLAREN RUNDT. Kitché: Bengt Skjerveparre.
H. Morén, årets 1ste pristagare.

BLIF MEDARBETARE I H. 8. D.

Skrif aldrig och fråga först — tid går därvid
förlorad — utan insänd hvad Ni tror lämpar
sig för tidningen, vare sig berättelser, uppsatser
eller goda fotografier af tilldragelser m. m.
för dagen.

OBS!

SKRIF BLOTT PÅ EN SIDA AF
PAPPERET VID INSÄNDANDE
AF BIDRAG TILL HVAR 8 DAG.

ström (1), *Eduard Dahl* (3) och
John Swanberg (2) på utländsk
botten hedrat svensk idrott. På
de af sportklubben "Teutonia"
den 1 juli föranstaltade inter-
nationella täflingarna eröfrades
nämligen i stafhopning och tve-
kamp 1:sta priset af hr Söderström.
Herr Dahl eröfrade 3:dje priset i
loppet på 1,500 meter om kron-
prinsens vandringspokal, dessutom
1:sta priset i loppet på 5,000 mtr.
I vissa svenska tidningar uppgif-
ves att han endast erhöill 2:dra
priset hvilket på grund af misstag
af hvarfräknarne tilldelades annan.
Då den stora åskådaremassan
upprepade gånger energiskt pro-
testerade, inleddes en undersök-
ning, som resulterade i att herr
Dahl enhälligt tillerkändes 1:sta
priset.

HVAR 8 DAG.
Efter fotografi. Kitché: Bengt Skjerveparre.
ÖRESUNDSTÄFLINGARNA: K. Dansk Yachtklubbs paviljong vid Langelinie.

GUSTAV VIGELAND.
FÖR HVAR 8 DAG AF SIGNE LAGERLÖW.

När man i Kristiania gått förbi Trefaldighets-Kirken och kommer Fredensborgs-Vejen fram, ligger till höger en liten oansenlig präng, Sorgenfri-bakken kallad, på ena sidan behärskad af ett tämligen högt staket, genom hvilket man skönjer en kyrkogård, på den andra af en plankliknande räcka utan fönster, och som man i förstone tycker utan hvarje spår till mänsklig boning. Alldeles utan öfvergångar stå man sålunda plötsligen isolerad i den ganska lifliga, kors-, kryss- och tvärstrafikerade staden, endast störd af det stilla vindsuset som spelar öfver kyrkogårdens träd och vårdar.

Snart observerar man dock å detta ogenomträngliga plank en liten låg dörr och afläser på dess skylt det nu europeiskt ryktbara namnet *Gustav Vigeland*.

Knappast har man stigit öfver tröskeln in i hans rymliga, ljusa atelier, förrän man ser sig stå inför en arbetets jätte, en af dessa tiders sällsynta, som icke går och "laver", stämningar utan inom hvilken skapardriften lever mäktig och ohäjdbar som en naturkraft. Det är en sådan öfverväldigande kontrast mellan stillheten därutanför och stormen härinne, att sinnena i förstone hafva svårt att accommodera sig inför den lavin, som växer fram från golf till tak. Men snart förstår man, hvarför han ur den nordiska bildhuggarkonstens kaos framsprungit som en tändande gnista. Ty om samtidens skulptörer i allmänhet genom dräktens enkelhet eftersträfvat att ernå karaktär och plastik, har Vigeland rifvit hvarje slöja från den mänskliga gestalten och med dess nakenhet, dess spelande muskler och djärfva linjer återgifvit lifvets egna andedrag i våldsamt, hednisk skönhetsglädje, och man återfinner nästan i alla hans arbeten tränne grunddrag: den på en gång smidiga och grofva kraften, nakenhetens harmoniska linjespel samt först som sist rörelsen som fascinerar, som är så lifslevande, som den sprungit direkt ur hans ingenium in i materialet och ögonblickssnabbt och formande genomilat densamma. Det är det väldiga i hans konst att den aldrig döljer något, aldrig söker att mena något blott antyd, utan att ethvert verk existerar i kraft af sin egen omedelbara mening.

Vigeland är denna diktens gigant, som icke kan röra vid sitt material utan att därpå skapa en gud eller en djäfvul, denna fantasiens suverän i hvilkens värld inga gränser eller omöjligheter existerar. Och samtidigt äger han denna djupa innerlighet i känslan, som från bas till krön bevarar en trofast kärlek till sin idé, och slutligen framskapar ett helgjutet enigt resultat.

Man skulle kunna indela hans enorma produktion i fyra grupper: Mannen och kvinnan, porträttbysterna, monumenten samt fantasien öfver människan i allmänhet, knutna till en viss gifven idé. I den första gruppen har hans skapande ande redan genomrusat hela skalan af mänskliga passioner, gripande en hvar situation i dess mest expressiva uttryck — allt en variation af erotikens odödliga thema, men i lidelsen är han mera brinnande, i vekheten vekare, i smärtan allvarligare, i cynismen blodigare än någon annan i Norden. Ibland är det som om innehållet sprängde formen, som materialet rämnade för den eldsjäl han ingjutit däri, och stundom däremot andas hvarenda linje ro, tystnad, stelnadt lugn.

Efter porträtt

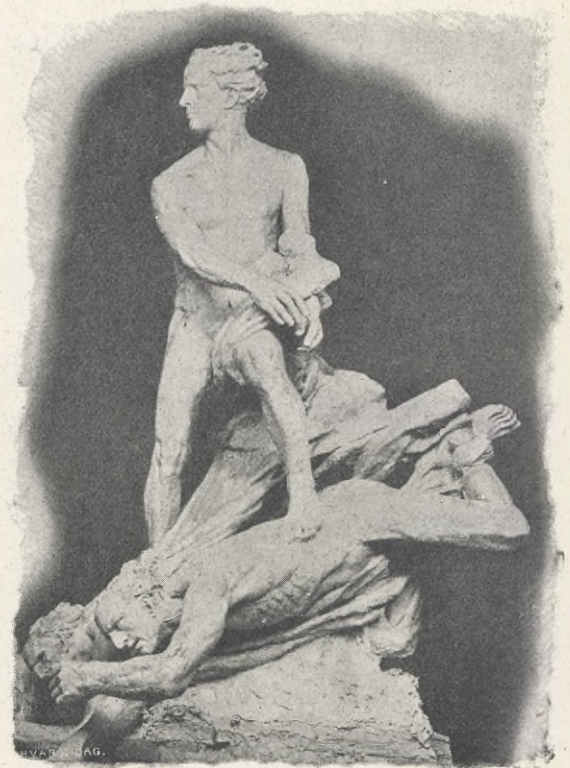
GUSTAV VIGELAND.

Den skarpe psykologen triumferar i hans bystserie af kända män, och hur har han icke i sitt porträtt af Ibsen förmått att återgifva detta vackra diaboliska öga, som ser rakt igenom en mänsklighet, som päjlar afgrunder med en demons mod och kommer själfva evighetens förlåt att brista. Och där står Arne Garborg med sina sjuka drag och af en oförklarlig sorg grumlad blick, där Jo as Lie med det något illpariga skimret under ögonbrynen och sin goda, känsligt le'vande mun, där reser sig dominerande Björns sons hufvud som i sin monumentala kraft ideligen tyckes säga: "Jeg er Björns-son, jeg — og jeg maa tale".

Ur de tvänne öfriga grupperna må här endast nämnas en sats i kroppsstorlek af Beethoven. Som en orkan stiger plötsligen tonguden fram för ens syn. naken, ett upprödt element, med händerna knutna i extasens raseri och det fantastiska, härliga hufvudet starkt frånämlutadt i en våldsamt rörelse, som tänkte det klyfva luf-

ten i en oändlig rymd.

Det arbete, som nu knyter samtidens intresse vid Vigeland's namn, är hans monument af Ibsen. Ett läjon lik reser sig den väldiga diktarskepnaden på sitt block — en ensam konung i genialitetens värld, som lugn blickar ut i sitt rike, obekymrad om de skuldror, som digna under det plan, på hvilket nan satt foten.

VIGELANDS ABEL-MONUMENT.

Efter fotografi.

Kliché: Bengt Skjerveparre.

VIGELANDS IBSEN-MONUMENT
i sin helhet.

Hur har icke konstnären i detta underbara verk visat, att han är det storartades, det sublimas borne tolkare — den ende, som kunde återgiva Ibsen så mäktig som han var och kommer att förblifva.

Med detta monument hafva de beslutande åtskilliga planer, än att placera det vid diktarens graf, än på någon offentlig plats, än i Trondhjems-Dömen, i den händelse denna, som vissa funderingar åsyfta, omskas till ett Panthéon eller Westminster. Konstnärens egen plan är emellertid af helt annan karaktär, lika originell som öfverväldigande. På en isolerad holme i Kristianiafjorden vill han jämte diktarens graf hafva sitt Ibsenmonument placeradt — gjutet i brons — i höjd och bredd af ett femvåningshus storlek.

Ibsen älskade nämligen hafvet. I timmar kunde han stå och stirra ut öfver fjorden, och det är med tanke på att för evigt fastslå Ibsens individium i världens medvetande, som konstnären uttalar som sin bestämda vilja att söka förverkliga sin idé, som är alltför sublim, alltför betydelsefull för hela Europa att kunna falla igenom. Nu ligger diktarens graf i midten af en jämförelsevis oansenlig gräsplan å "Vår Frelsers Kirkegaard", och om det äfven är statens mening, att låta honom behärska denna plan, ligger

han, som måste vara ensam, som hatade att beblanda sig med andra, dock "i Flok" som en af de många. Att förverkliga Vigeland's idé vore därför icke allenast en pietetshandling mot diktarens minne utan en handling som hela Europa med sympati skulle följa, och som dessutom skulle gifva Norden ett monument, hvars tvåfaldiga värde — ett mästerverk öfver en mästare — vore af internationell betydelse.

Ett annat af Vigeland's jättearbete är skissen till den fontän Kristiania sedan lång tid tillbaka tänkt att begåfva staden med och förlägga till Eidsvolds Plads, belägen midt emellan Stortinget och National-Théatret. Af de 2- å 300.000, som detta konstverk kommer att taga i anspråk äro redan 86,000 tecknade och är den ursprungliga planen att Norges bildhuggare här skulle få tillfälle att täfla. Vigeland's skizz är emellertid redan färdig, i dagarne t. o. m. i sin andra förstörade upplaga. Från midtgruppen, ett ofantligt bäcken, uppbyret af 6 män, silar vattnet mellan de bärandes skuldror ned i bassängen, kring hvilkens kant 20 skålar, liksom vuxna på något smäcker grenverk, äro grupperade. Genom detta grenverk, som är fristående för hvarje skål, passerar hela lifvet i dess olika facer revy och dessutom drifver rundt hela bassängkanten cirka 200 olika reliefer. Hela fontänen skulle gjutas i brons, de 20 grupperna i öfvernaturlig storlek, midtpartiet af Abelmonumentets höjd, alltså två gånger en mänsklig gestalt — en skapelse som i fantasirikedom och monumental skönhet saknar sitt motstycke och väl näppeligen kan befara någon konkurrens.

Slutligen föras vi genom materialrummet, som med sina gips- och lerhögar, sina reminiscenser af

Efter fotografi.

Kliché: Bengt Skjerveparre.

IBSEN-MONUMENTET SEDT FRÅN SIDAN.

svet fotograf.

GUSTAV VIGELAND: Några af skålarne till en jättefontän.

Kliché: Bengt Sjöforsparre

ofullbordade eller skadade arbeten ger en ögonblicksbild af en lång och oförtruten arbetsdag, ut till en liten Have, där vi under trädens skugga skönja ett ännu ofullbordadt grafmonument öfver konstnärens vän, den för några år sedan allidne norske

Kliché fotograf.

GUSTAV VIGELAND: MAN OCH KVINNA. Grupp i brons i naturlig storlek. I Thiels galleri i Stockholm samt i Konstmuseet i Kristiania.

Kliché: Bengt Sjöforsparre

KONUNGEN MED SIN SONSONSSON.

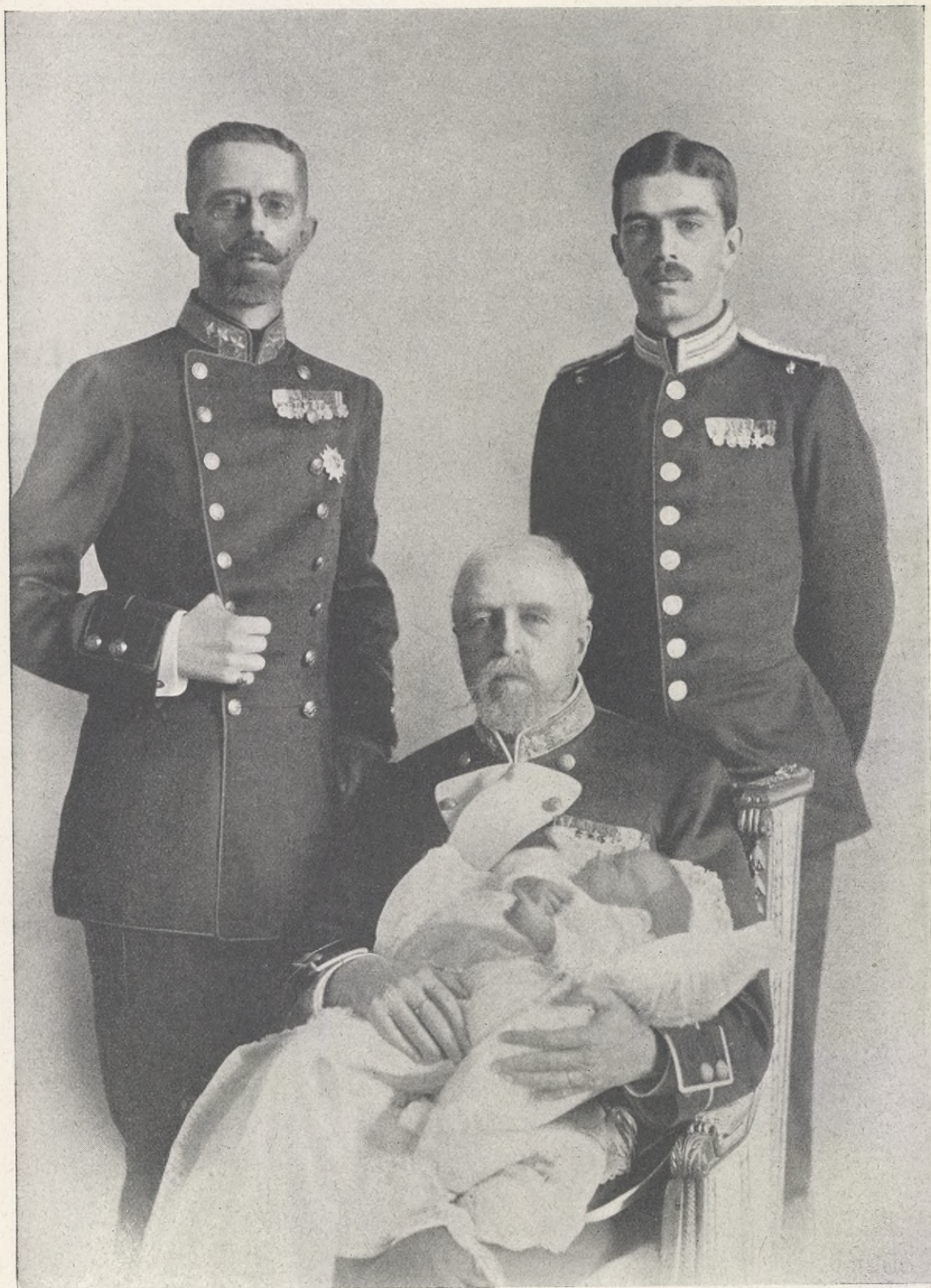

Foto. Fjorman, Stockholm.

Utsökt Kem. A.-B. Heltz & Sjöbergare Skåne—Gbg.

KONUNG OSCAR MED SIN SONSONSSON, HERTIGEN AF VÄSTERBOTTEN,
JÄMTE H. K. H:S FADER OCH FARFADER, PRINS GUSTAF ADOLF OCH KRONPRINS GUSTAF.

LOUISE FAHLMAN.

Efter porträtt.

50 ÅR DEN 30 JUNI.

Klisché: Bengt Skjerveparre.

50 år fyllde den 30 juni den framstående skådespellerskan fru Louise Fahlman i Stockholm, som härvid hyllades på många sätt.

Fru F. debuterade 1878 på Nya teatern i Stockholm, där hon var engagerad 1878—79 och 1881—87. Åren 1879—81 spelade hon på Stora teatern i Göteborg. År 1887 erhöll fru F. anställning vid k. teatern i Stockholm och blef 1888 medlem af Dramatiska teaterns association. Hon öfvergick 1891 till direktör Ranft, hos hvilken hon fortfarande är anställd.

I besittning af ett synnerligen fördelaktigt yttre, har den talangfulla artistens temperament nog bäst passat för det stora dramat, och hon har också firat triumfer i "Ania och Messalina", prinsessan i "Don Carlos", Thalia i "Hexan", o. s. v. Fru F. har för öfrigt uppträdt i franska skådespel och komedier, såsom i m. l. d'Ange's roll i "Falska juveler", Odette, titelrollen i "Lilla svärmor" m. m. Hon är särskildt berömd för sin ovanligt klara och vackra röst.

(Forts. från sid. 617.)

diktaren Sigbjørn Obstfald. Inne i stenen, liksom skyddadt af denna hvilas den unge, lifsskygge diktarens hufvud. Med sina vidöppna ögon och sin lyssnande rörelse ger det en intim bild af denne ordens kompositör, som förnam hela lifvet som en myriad af skälfvande toner.

När man åter går genom den oansenliga prängen med minnet öfverlastadt af den mångfald af skapelser man sett är man öfvertygad om att bildhuggarkonsten med Vigeland fått sin ypperligaste mästare, den som kan tvinga marmorn att rodna under lifvets eld och stenen att sja om oändligheter, hvilkas gräns ännu icke människotanke nått.

Signe Lagerlöw.

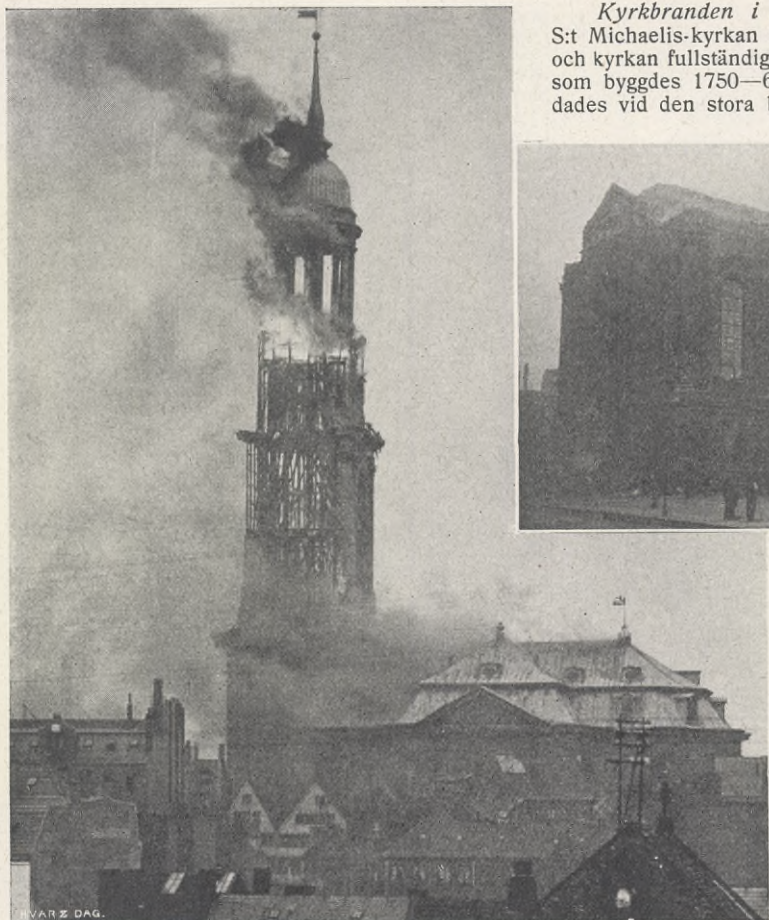
Efter fotograf.

»SVENSKA FLICKOR» VID NÄÅS SLÖJDSKOLA; amatörfotografi af Oscar A. Hagberg, Göteborg.

Klisché: Kon. A.-B. Bengt Skjerveparre Skålm.—Og

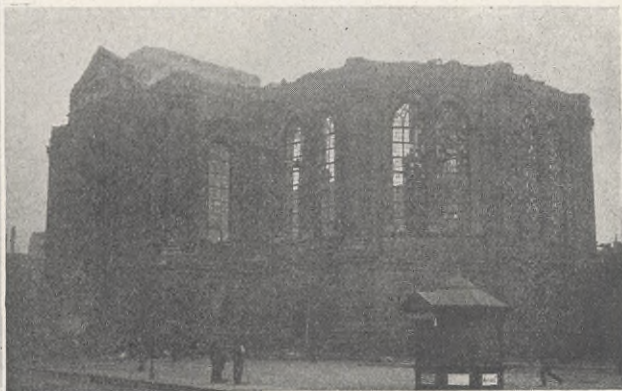
Kyrkbranden i Hamburg. Den 3 juli utbröt eld i S:t Michaelis-kyrkan i Hamburg, därvid tornet instörtade och kyrkan fullständigt ödelades. Det vackra gamla templet som byggdes 1750—62, var en af de få kyrkor som räddades vid den stora branden 1842, och den åtnjöt i Ham-

Kfver fotograf.

KYRKBRANDEN I HAMBURG.

hustru Saskia, i det andra, vid Rosengracht, inflyttade han efter sin bankrutt och bodde där till sin död.

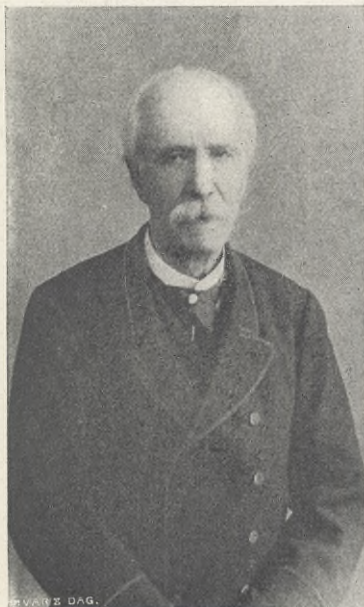
burg en alldeles särskild popularitet, som gjort att olyckan nu djupt drabbat innevånarne.

*

Den världsberömda sånglära- ren *Manuel Garcia* i London, afled härom dagen vid öfver 100 års ålder. Vi hänvisa till en uppsats i årg. VI : 26.

*

Som ett apropos till 300-års- dagen, d. 15 juli, af *Rembrandts födelse* återgifva vi tvenne hus i Amsterdam i hvilka den store, holländske målaren bott. Det första ligger vid Jodenbreestraat, där R. bodde sin lyckligaste tid med sin

Kfver porträtt.

MANUEL GARCIA.

Kfver fotograf.

TILL REMBRANDTJUBILEET: Tvenne Rembrandt-hus.

HUSRAS I STOCKHOLM.

Ett ras inträffade d. 6 juli vid ombyggnad af huset n:o 44 Regeringsgatan och 23 Mästersamuelsgatan i Stockholm. Ett bjälklag skulle höjas därstädes, och detta arbete hade till påföljd att en gammal tegelstensmur erhöll för stark påtryckning och störtade samman. En person omkom och två skadades.

Som bekant, inträffa icke sällan dylika ras vid byggnaders modernisering i Stockholm, vittnande om, att icke nödig försiktighet iakttages.

HVAR 8 DAGS fotograf i Sthlm.

Kliché: Bengt Sjöfversparre

FOTOGRAFI OMEDELBART EFTER RASET. Röken synes ännu när bilden togs.

Efter fotografi.

Kliché: Kem. A.-B. Bengt Sjöfversparre Sthlm.—Obg.

JÄRNVÄGSOLYCKAN VID SALISBURY i England därvid ett expreståg med amerikanska turister tillfölje urspårning förolyckades och tjugosju personer dödades.

Efter porträtt.

Mrs EVELYN THAW,

för hvilken skull hennes man, millionären Thaw, under en varieté-föreställning sköt arkitekten White. Den unga damen, hvilken anses vara en af Amerikas skönaste kvinnor, var som miss Nesbit modell och statist och hade därvid gjort den, efter hvad som såges, illa ansedde Whites bekantskap under förhållanden som den äkta mannen nu velat hämnas.

* * *

EN MODERN VENUS I LONDON.

BREF TILL H. 8. D.

Sedan flere månader har "the talk of London" varit den å Pavillion vid Piccadilly Circus uppträdande "La Milo", en ung dam, som gör anspråk på att äga en figur, den Venus själf skulle hafva afundats henne.

"La Milo", under hvilket artistnamn döljer sig en tjuogoettårig australienska vid namn Montague, uppträder å scenen i ett flertal poser hämtade från bekanta skulpturverk för att på detta enkla sätt bevisa sanningen af sitt påstående. Till yttermera visso uppger hon en del mått, hvilka skola vara "the utmost of perfection" för en Evas dotter. Det kan ju vara intressant att här relatera några af dessa formskönhetens påstådda standardmått:

Längd	5 fo 8 tum
Bysens omkrets	37 1/2 "
Höfternas omkrets	42 "
Midjans do	26 "
Höjd från foten till höften	38 1/2 "
Lårets omkrets	26 "
Fotens längd	9 "
Längd af armen från skuldran till handleden	27 "
Öfverarmens omkrets	12 "
Underarmens do	9 3/4 " o. s. v.

Den närvarande årstiden är en relativt dålig tid för Londons teatrar och varietéer, då "säsongen" är öfver och alla som det kunna hasta ut till badorter och landtställan från Londons kvafva gator och dammande parker. Men då vi härom kvällen tittade in på Pavillion på dess direktörs mr Frank Glenisters vänliga inbjudan, för att skåda den sköna uppenbarelsen, öfverraskades vi af att finna salongen fullsatt. Jojo, det är här precis som det var i Stockholm i våras med miss Duncan-febern. Skapelsens herrar voro naturligtvis i öfvervägande antal, tydligen finnande aftonprogrammets "clou" en lämplig rekreation efter cityarbetets mödor.

När no 14 visades å den elektriska annonstafeln gick ett sorl genom salongen, i och med att ridån gick upp, visande en

parkinteriör med en sofvande tramp å ett säte. Bakom denna varelse stod en staty af Psyche badande sig i morgonsolens första strålar. Illusionen var mästerlig. Att den orörliga figuren å piedestalen var en levande människa, var svårt att förstå. La Milo måste hafva gipsat sin kropp, ty icke ens det härfina nät, som spänts mellan salong och scen kunde hindra en minutlös undersökning af "materielet", hvilket onäkligen bestod af gulhvitt gips. Några sekunder — och ridån gick ner. Kraftiga applåder följde, men från ett par håll långt bort i radernas djup förnummos några hush — hush! Så följde med korta pauser en hel serie statyer af hvilka vi särskildt minnes Hebe, Venus di Medici, en bacchant och Venus Milo. I den senare posen hade en utmärkt bra illusion åstadkommits genom påtagandet af svarta handskar, hvilket mot en svart bakgrund framställde armarna som afnuggna.

Med ett ord, hvad La Milo presterade var en verklig knutning, och då idén därtill är ny och originell, har man att förvänta en ny "stjärnas" segertåg genom kontinenten.

John.

»VARIÉTÉ-DAG.

Efter fotografi.

Klodd: Bengt Sjöström

»LA MILO» som Venus di Medici.

SISOWATHS DANSÖSER.

Efter fotografi.

KONUNG SISOWATH AF KAMBODGA låter sina medförda dansöser dansa för presidenten Famières. Xikoh: Kem. A.-B. Bengt Sjöforsparre Stilm—Og.

Marseille har som hela världen eller åtminstone den del därav som heter Frankrike inte vet en storlagen kolonialutställning. Tack vare prässens allmakt få vi inte höra ett ord om Tunis' pelargångar eller Cambodgas ansiktsprydda pagod eller Hanois af flitiga handverkare bebodda gata eller mandarinens guldtyngda hem, m. a. o. om allt det tjugande och pittoreska en dylik i sitt slag hittills unik utställning kan biuda i former och färger. Utställningsdirektionen, som för öfrigt ej sparat något, var ingen vän af mutsystemet och begick den oförsiktigheten att vägra de 100,000 franc som parisprässen begärde för att sända korrespondenter! Resultatet blef synbart. Le Matin t. ex. ägnade utställningens öppnande en af sina "treradsnotiser" och därmed punkt.

Fick således utställningen i sin helhet glädja sig åt dagsprässens förnärmade tystnad tog dock kolonial högfärden och jakten efter det pikanta öfverhand på ett håll. Sedan en vecka upptar vår lydkonung Sisowaths och hans dansösers minsta steg åtminstone ett par spalter i hvarje välredigerad boulevardtidning. Det är ej heller att undra på.

Det är nämligen första gången en konung af det mer än tvåusenåriga konungariket Cambodga öfver-skrider sitt rikes gränser och kommer att bese sitt "moderlands" alla västerländska härligheter. En så viktig sak måste naturligtvis förberedas på värdigt sätt. Sextiosju bonzer (namnet på cambodgiska prästerna) läste böner under ett par månader, stora offer anställdes och konungen utskickade högtidliga proklamationer till sitt folk för att meddela dem den stora nyheten. Då äntligen alla öfliga religiösa ceremonier fullgjorts och konungen fått mottaga det sista "renings" badet följde honom tre tusen präster till fartyget, som skulle föra honom och hans svit till Frankrike. Och sedan nu konungen trots sin förskräckelse kommit helskinnad i land från den konstiga och för honom hittills okända tingest som rullande härs och tvärs lyckats taga sig fram öfver hafvet är det åt sviten man ägnar sitt mesta intresse, trots det att majestä Sisowath väl kunde förtjäna en del. Det är inte alla dar man får se ett kungligt majestät i en uråldrig "storm" (som han ärft från sin företrädare),

frack och sampot, den cambodgiska nationaldräktens mest karaktäristiska plagg, ett tygstycke som draperas som byxa.

Det var sviten, ja. Utom kungliga släktingar, ministrar, hofffunktionärer, kokkar o. s. v. som ju förekomma i alla furstars följen medför det östasiatiska majestätet sina hofdansöser. Någon af de tre hundra fruar han enligt lag måste hålla sig, har där- emot ej fått medfölja sin herre.

För oss veklige västerlänningar är ju dansösen närmast en vacker lyxvarelse med mindre solid moral om hvars härstamning ingen frågar. Ej så Sisowath i: s. De äro af landets förnämsta släkter, döttrar till höga mandariner som utvalts till konungens tjänarinnor och som stå under uppsikt af en prinsessa som äfven nu följer dem till Europa. Det är unga barn, fula och utan fransk charme. som helt naturligt är, med det kortklippta håret rätt uppstående, som iklädda en brokig sampot och en siden "kamkofta" vagga omkring sin herre och ej blott dansa för honom utan kläda och betjäna honom. En dansös får icke tala med någon man utan lefver som en fånge i det kungliga palatset till den dag det täckes hennes herre att gifva bort henne eller upphöja henne till en af de trehundra.

Men nu får Marseille några ko-ta veckor se dessa pojklignande unga kvinnor till skrällande musiktoner högtidligt röra sig till dans i guld- och ädelstens- öfverhängda dräkter till dess palatset i Pnom-Pench åter och kanske för alltid sluter sig om deras exotiska uppenbarelser.

Om honorar för bidrag till Hvar 8 Dag — vare sig fotografi eller textbidrag — icke är utbetaldt när respektive nummer utkommit, anhåller Redaktionen om att blifva därå uppmärksamgjord då vi helst önska uppgörelse så snart fotografi eller textbidrag är infördt i tidningen.

VECKANS PORTRÄTTGALLERI.

J. C. FOLLIN.

Den 1 juli fyllde öfverste Johan Carl Follin i Skövde 65 år. Underlöjtnant vid Västgöta regte 60, öfverstelöjtnant vid regementet 94, öfverste i armén 98, afsked 04. Ledamot i styrelsen för Skarab Ensk. Bank sedan 81 och vice verkställande direktör sedan 84. Ledamot af Skövde stadsfullm. sedan 86.

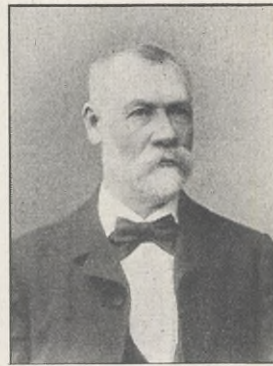
E. B. TERSMEDEN.

Vice häradshöfd. Erik Benjamin Tersmeden i Örebro fyllde d. 2 juli 65 år. Stud.-ex 62, hofr.-ex. 67 v. häradsh. 71. Ombudsm. 71 styr.-led. 84 i Örebro E. Bank, omb.m. i Örebro l. Hyp.-för. 85 Fl-årig auditör v. Lifreg. husarer. Sed. 75 led. af stadsf. o. numera dess ordf. Jämv. ordf. i landst. 1:a afd. Led af komitéer m. m.

J. H. KLINCKOWSTRÖM.

65 år fyllde d. 24 juni hofrättsarkivarien friherre Johan Hjalmar Klinckowström i Stockholm. Student 63, hofrättsex 68, e. o. notarie i Svea hofrätt samma år, vice häradshöfding i Göta hofrätt 71, notarie i Svea hofrätt 82, arkivarie 88.

K. F. SJÖSTRÖM.

60 år fyllde d. 1 juli i disp. K. Fr. Sjöström i Sthlm. Ex. fr. Tekn. inst. 66. Anst. v. olika mek. verkst. i in- o. utl. 73-75. Konstrukt. o. chef f. ritkont. vid H. Crichtons mek. verkst. i Åbo. 75 tekn. förest. f. Mobergs gjuteri o. mek. verkst.-A-B. i Sthlm. sed. 77 verkst. dir. därst., tills. bol. upplöstes 05. Stadsfullm. sed. 90 m. m.

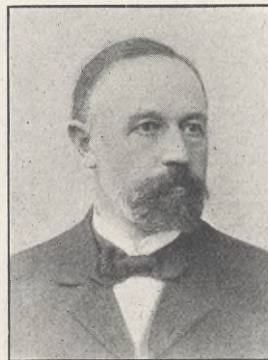
L. G. WEIBULL. †

Den 22 juni afled grosshandlaren i Göteborg Lars Gustaf Weibull vid 78 års ålder. Delägare i firman L. & C. Weibull, var W. under ett 20-tal år styrelseledamot i Göteborgs och Bohus läns Sparbank.

P. A. BERGGREN. †

Den 26 juni afled i Karlsbad hofpredikanten Per Anders Berggren, f. 44. Stud.-ex. 63, prakt. teol. ex. 68, tj. hofpred. 79, kyrkoh. i Mjellby 83, i Lund 96. Ordf. i fören. Kyrkans vänner 77, styr.-led. för Blek. läns landbruksskola 86-96.

C. G. WIGREN. †

Postmästaren i Norrköping, Carl Gustaf Wigren, afled den 22 juni vid 62 års ålder. Stud.-examen 63, postexpeditör 73, postmästare i Visby 87, Karlstad 94 och sedan 01 i Norrköping.

J. A. BERGER. †

Den 30 juni afled provinsialläkaren i Alingsås, med. lic. Julius Axel Berger, född 44. Stud.-examen 65, med. lic. 76. Provinsialläkare 86. Ledamot af Alingsås stadsfullmäktige och af Svenska läkärför. 76.

FÖR LÄSARE AF HVAR 8 DAG ATT BEAKTA:

VÅRA illustrationer äro *icke* reproducerade ur andra illustrerade vare sig ut- eller inländska tidningar, utan **HVAR 8 DAGS bilder återgifvas direkt efter fotografier**. Vi ha fotografiska ombud — praktiskt sedt — öfver hela världen, och hvar och närhållt något af intresse passerar insändas aktuella fotografier med eller utan särskild uppmaning från Redaktionen. Våra ombud i hufvudstäderna äro samma fotografiska prässagenturer som förse Englands och Kontinentens främsta illustr. tidningar med aktuella fotografier. Dessa fotografier — det mesta af våra utländska illustrationer — äro mycket dyrbara och

kunna endast bekostas af en tidning med en upplaga sådan som H. 8. D:s.

Dessutom ha vi talrika, intresserade medarbetare bland våra läsare hvilka insända fotografier och meddelanden så snart något af allmänt intresse passerar — detta såväl inom som utom vårt land. Vi honorera sådana bidrag och äro alltid tacksamma för ett raskt insändande *utan föregående förfrågan*. Det vi ej använda returneras.

Men *fotografier*, och *goda* sådana, måste det vara, ty ännu en gång vilja vi påpeka att **H. 8. D. reproducerar endast efter fotografier**.

Redaktionen.

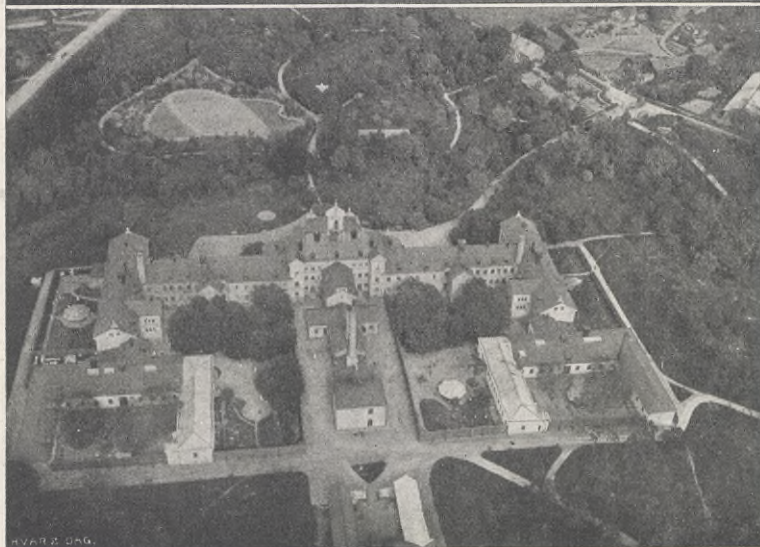

FRÅN EN AF SVENSKE II:S FÄRDER.

Apropos Svenske II:s senaste äfventyrliga ballongfärd, meddela vi några bilder tagna från samma ballong under dess färd från Stockholm till Skär å Aspön i Mälaren den 26 maj. Färden företogs af grefven och grefvinnan Henrik Hamilton.

Öfversta fotografien togs omedelbart efter uppstigningen från Svea Ingeniörkårs kasern. Till höger synes kårens kanslibyggnad. I förbigående kan nämnas, att det är 12 år sedan någon ballonguppstigning ägde rum från denna plats, och var det då Andrée med sin ballong Svea, som gick till väders.

Den stora illustrationen ger en bild af Mälarens skärgård från 2,000 m. höjd. Af fotografiet

kan man lätt förstå hvilken vägenhet och hvilket omdöme, som fordras af en luftseglare vid en nedstigning i våra skärgårdar, om ballongen ej skall "landa" i det våta elementet. Fotografiet är taget från Björkfjärden i nordostlig riktning, och kan man lätt orientera sig, om en karta jämföres med fotografiet. I öfre delen af bilden synes det moln-lager, som ballongen sedermera genomgick.

Nederst synes Konradsbergs vårdanstalt taget från väster på en höjd af 300 m. Från ballong ser allting så fint och pynadt ut.

Vi meddela en gruppfoto-grafi af marskalkar, representerande ett 20-tal kristliga ungdomsföreningar, vid allmänna ungdomsmötet i Solna-skogen (vid Stockholm) midsommardagen, däri deltog 6,000 personer.

Efter fotografi.

ALLMÄNNA UNGDOMSMÖTET I SOLNASKOGEN MIDSOMMARDAGEN.

Klubb: Bengt Sjöfverparre.

Vid föregående tillfällen ha vi med porträtt lämnat meddelanden om landsmän som i fjärran länder vunnit framgång och häfdat hemlandets anseende.

män intaga en framskjuten ställning. G. W. Goldkuhl är född 1854 i Värmland och kom till Argentina 1889. G. Boström är född 1863, jämväl i Värmland, samt kom 1886 till Argentina. Firman Goldkuhl & Boström etablerades i Buenos Aires 1894, och har affären, som hufvudsakligen arbetar i mejerimaskiner, och nästan uteslutande med svenska artiklar, så småningom och tack vare såväl varornas förträfflighet som säljarnes energi vuxit ut till en ganska stor betydelse. Vi torde icke gå grannlagheten för nära om vi röja att det är firmans innehafvare som allt emellanåt och af intresse för H. S. D. från det aflägsna landet insänder aktuella fotos och medelanden.

Efter fotografi.

Klubb: Bengt Sjöfverparre

Det är oss angenämt nu kunna bringa porträtten af tvänne svenskar, herrar Goldkuhl (öfverst) och Broström (nederst) hvilka i Buenos Aires såsom affärs-

Foto. Hedström, Uppsala.

OMBUD FÖR NYKTERHETSFOLKETS SJUKKASSA VID ÅRSMÖTE I UPPSALA.

Klubb: Kem. A.-B. Bengt Sjöfverparre SÖM.—Obp